

Minni arbeiði á skipasmiðjuni

- 28 desember varð Vesturbúgvinn latin eigaranum. Eingi útlit eru fyri, nøkrum størri arbeiði á Tórshavnar Skipasmiðju, nú vit byrja tað nýggja árið.

Millum jól og nýggjár fór Vesturbúgvinn, hjá Dánjali Jacobsen í Vestmanna, av

stokkinum á skipasmiðjuni í Havn. Hann skal partrola saman við systurskipinum Gullberg, sum varð liðugur í summar.

Nú er bert eitt størri arbeiðið eftir at gera liðugt á skipasmiðjuni.

Hallarklettur, ið skal nýttast, sum supplyskip í oljuvinnuni í Skotlandi, skal latast eigarnum í februar.

Siga fólk upp

Síðan tíðliga í fjór vār hava umleið 178 starvsfólk arbeiðt á skipasmiðjuni. Men nú fer hetta talið at minka.

- Ein partur fer frá vegna aldur. Men eg rokni eisini við, at vit nýðast at siga onkrum upp, sigur Poul Mohr, stjóri á skipasmiðjuni.

Hvussu nógv fólk verða uppsøgd, veit hann ikki.

- Arbeiði á skipasmiðjuni er óstabil. Um vit fáa ein størri orðað, vil fólk sjálfandi koma í starv aftur, sigur hann.

Í lötuni starvast átta polakkar á skipasmiðjuni. Sáttmálin við hesar gongur út skjótt, og fara teir heimaftur.

- Flestu av teimum eru áhugaðir í at koma aftur til Føroyar at arbeiða, sigur Poul Mohr.

eyð

Einki størri arbeiðið er fyri stavn á Tórshavnar Skipasmiðju. Tí kunna nøkur fólk rokna við at verða uppsøgd, sigur Poul Mohr, stjóri á skipasmiðjuni. Mynd klamar.

Mest sum ov...!

Í blaðnum í gjár var komið at standa, at Føroya Fiskimannafelag fór at slaka fyri krøvunum frá reiðarafelagnum!

Óneyðugt at siga frá, so var hetta ein prentvilla.

Landsfundurin hjá FF tók undir við, at felagið skuldi ikki slaka og harvið lata vunnar sømdir frá sær.

blm.

Vit vóru deyðamóðir

-høvdu ikki sovið í trý samdøgur, og høvdu einki at tolla

Í blaðnum í gjár greiddi yvirtollarin, Kjartan Joensen frá hvussu illa tollararnir úr Havn vóru móttiknir á bryggjunni á Tvøroyri, tá teir ætlaðu sær umborð á Grana at tolla. Skiparin, Eiríkur Olsen vildi ikki lova teimum umborð. Hann helt tað vera nógmið at fáa vitjan av tollarunum av Tvøroyri. Teimum hevði hvørki skipari ella manning nakað ímóti at sleppa umborð og útinna sitt arbeiði.

Vit hava spurt skiparan á Grana hví hann sýtti tollarunum úr Havn at koma umborð.

-Tað var ikki meira enn vit vunnup upp land. Verjuskip máttu hjálpa okkum úr ringastu neyðini,

og vit høvdu ikki sovið í trý samdøgur, og vóru tí deyðamóðir tá vit umsiður koma at bryggja á Tvøroyri. Tá at siggja allar tollararnar úr Havn - ílatnar at fara í hvønn krók at grópa, - tað var einki stuttligt. Og vit høvdu einki at tolla, sigur Eiríkur Olsen.

Hann greiðir frá, at teir høvdu ikki annað enn bonn, og tað er avmarkað hvat fæst á tann hátt. Annað høvdu teir ikki pengar til.

-Og hví skuldu vit fylla bátin við brennivíni hendan túrin? Hetta er fjúrtandi túrur vit hava verið í Scrabster síðani í vár, sigur skiparin.

Eiríkur Olsen heldur, at ætlaða tiltakið hjá tollarun-

um úr Havn er at kalla ein provokation og spyr um tollararnir á Tvøroyri ikki eru nóg góðir. Teir sluppu umborð. Sú øll pappír og sluppu at leita har teir høvdu hug.

Av stað aftur í næstu viku

Á hesum ólukkutúrinum tá Grani kom heim úr Scrabster beint fyri jól, fór stýrimaskinan. Nú arbeiða teir upp á hana. Nakad av tí elektriska er eisini farið av sjógvunum teir fingur. Eiríkur Olsen roknar tó við, at umvælingin er komin so mikið væl áleiðis, at teir kunnu fara út aftur undir Føroyar at royna um eina viku.

Av ringasta veðri

Um somu tíð sum ringast stóð til umborð á Grana einar 70 fjórðingar sunnan fyri Føroyar, var enn verri eitt sindur sunnanfyri. Eiríkur veit at siga, at eitt 4.000 tons stórt russiskt móðurskip kom illa fyri eitt sindur sunnanfyri. Øll brúgvinn kroystist og fleiri mans doyðu.

tór.-

-Tað var ikki meira enn at vit vunnup upp land, og so at siggja eitt størri lið av tollarunum, var einki stuttligt. Og so púra óneyðugt, heldur skiparin á Grana, Eiríkur Olsen fyri.

Mynd: Tórfinn

